

Вербна неділя

Кость Москалець

Вітер сади гойдає, милує, непокоїть.
Світлом холодним світить вервиця під рукою.

Краплі дооппадають, галки позамовкали,
Люди пішли додому, двері позамикали.

Наче й не жаль нічого в сутінках після зливи —
Сливи цвітуть і можна мокнути разом з ними.

Серед імлі і піни є незворушні стіни —
Келія, трохи чаю в заварничку із Хіни.